

[Bertel Haarder]

med noget helt andet at gøre, og som derfor ikke kan udpensles i detaljer i et sådant beslutningsforslag. Det er netop, som alle har forstået, selve intentionen eksemplificeret ved 10 konkrete forslag, som er det afgørende, og det er jeg meget glad for at der var tilslutning til.

Folketinget har ved sin tilslutning erkendt, at der her er en synsvinkel på sagerne, som vi må gøre noget mere ud af i fremtiden. Jeg har også bemærket ministerens skrivelser allerede for flere år siden om forskningen og dens nyttiggørelse. Den debat, som jeg jo også selv har deltaget i, og hvor ministeren måske følte sig misforstået – det var hun måske selv ikke helt uden skyld i – er nu endt med, at der er en hel række konkrete ting, som vi straks kan tage op, og som vi er enige om der bør gøres noget ved. Vi kan drage mere nytte af vor forskning; ja men så lad os straks gå i gang!

Det glæder mig, at man i de faglige landsudvalg tilsyneladende er gået i gang med det – vi andre ved jo ikke så meget om, hvad der foregår dér. Vedrørende kontraktforskningen er der dog i punkt 1 forslag om en helt konkret ændring, og jeg var meget glad for, at ministeren ikke afviste den på forhånd.

Det er bemærkelsesværdigt, at en så positiv modtagelse ikke havde været mulig for 5 år siden – det tør jeg vædde på. Der er altså visse ting, som vi har arbejdet os frem imod, en erkendelse på dette felt, som ikke var til stede for nogle år siden. Også det takker jeg for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udvalget angående videnskabelig forskning. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om adgang til de videregående uddannelser [af Bertel Haarder (V) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 32. Fremsat 16/11 77).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Må jeg indledningsvis sige, at jeg finder, at adgangsreguleringen endnu er så ny, at det er nyttigt igen at drøfte grundlaget for den og at vurdere, hvorledes reguleringen virker, således at vi kan udforme proceduren, så de gener, der er ved den, kan reduceres mest muligt.

Da vi sidste gang her i salen drøftede spørgsmålet om adgangsregulering til de videregående uddannelser – det var i april – var hovedproblemet, om det overhovedet var forsvarligt og teknisk muligt at gennemføre adgangsregulering i 1977. Mange mente, at de uddannelsessøgende havde fået alt for lidt vejledning om systemet, og at det edb-teknisk ville bryde sammen.

Det viste sig nu i sommer, at adgangsreguleringen kunne gennemføres uden væsentlige tekniske problemer, og uden at de uddannelsessøgende blev ladet i stikken. Hele proceduren forløb smidigt. De uddannelsessøgende forstod systemet, og institutionsadministrationerne overholdt de fastsatte tidsfrister, samtidig med at man hele tiden sørgede for at afhjælpe de enkelte problemer, så ingen blev afvist på grund af rene formaliteter. Vi kan først og fremmest takke institutionsadministrationerne og alle andre, der har deltaget i vejledningsarbejdet over for de uddannelsessøgende, for dette tilfredsstillende forløb.

Det er imidlertid nok så væsentligt, at adgangs begrænsningsomfanget blev væsentlig mindre end frygtet, samtidig med at tilgangen til en række af de uddannelser, der er mest truet af arbejdsløshed, blev reduceret betragteligt. Formålet med den generelle adgangsregulering er jo ikke at indføre adgangs begrænsning ved alle uddannelser eller ved så mange uddannelser som muligt, men derimod gradvis at opnå en bedre tilpasning mellem tilgangen til uddannelserne, beskæfti-